

Ἐξ ἄλλου ἢ ποσοστιαία, κατὰ χώραν προορισμοῦ, κατανομή τῶν ἐξαγωγῶν, ἐμ-

φανίζει περίπου τὴν αὐτήν, ὡς καὶ κατὰ τὰ τρία προηγούμενα μεταπολεμικὰ ἔτη, εἰκόνα, ἔχουσαν ὡς κατωτέρω :

Χῶραι Ἐξαγωγῆς	Σταφιδικὰ ἔτη			
	1934)-35 1938)39	1956)57	1957)58	1958)59
Ἄγγλια-Ἰρλανδία	63,92%) _ο	73,95%) _ο	75,27%) _ο	73,69%) _ο
Ὀλλανδία	12,56%) _ο	13,01%) _ο	13,59%) _ο	13,50%) _ο
Γερμανία (α)	14,84%) _ο	5,19%) _ο	5,28%) _ο	5,40%) _ο
Λοιπαὶ Χῶραι	8,68%) _ο	7,85%) _ο	5,86%) _ο	7,41%) _ο
	100,00%) _ο	100,00%) _ο	100,00%) _ο	100,00%) _ο
Ἐξαγ. εἰς Τόννους	72.891	60.862	65.915	64.457

α) Μεταπολεμικῶς ἡ Δυτικὴ Γερμανία.

Ἐκ τῆς συγκριτικῆς μελέτης τῶν ὡς ἀνωτέρω στατιστικῶν στοιχείων ἐπὶ τῶν ἐξαγωγῶν τῆς Κορινθ. σταφίδος προκύπτουν τ' ἀκόλουθα :

α) Ἡ ἐξάρτησις τῆς οἰκονομίας τῆς σταφίδος ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς ἀγορᾶς κατέστη μεταπολεμικῶς ἐτι ἐντονωτέρα, δεδομένου ὅτι τὸ ποσοστὸν συμμετοχῆς τῆς εἰς τὰς συνολικὰς ἐξαγωγὰς ἐλληνικῆς Κορινθιακῆς σταφίδος ἀπὸ 63,92 ο)ο τῆς πενταετίας 1934)35—1938)39, ἀνήλθεν εἰς 74 ο)ο κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν.

β) Αἱ ἐξαγωγαὶ Κορινθιακῆς σταφίδος εἰς τὴν Γερμανίαν ἐμειώθησαν, μεταπολεμικῶς, εἰς τὸ 1)3, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς προπολεμικὰς.

γ) Ἡ ἐμπορικὴ ἀξιοποίησις τῆς παραγωγῆς Κορινθιακῆς σταφίδος εὐρίσκειται σήμερον εἰς τὴν διάθεσιν δύο μόνων ἀγορῶν, τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Ὀλλανδικῆς, ἀπορροφουσῶν περίπου τὰ 90 ο)ο τῶν ἐξαγομμένων ἐτησίως ποσοτήτων. Δηλαδὴ ἔχοντες, ἐν προκειμένῳ, ἀπόλυτον ἀνομοφωνικὸν καθεστῶς, μετὰ τὰς συναφεῖς καὶ γνωστάς δυσμενεῖς προεκτάσεις του.

Οἱ ὄγκοι τῶν ἐξαγωγῶν σταφίδος κατὰ τὰ σταφιδικὰ ἔτη 1957)58 καὶ 1958)59, ἐκφραζόμενοι εἰς ποσοστὰ ἐπὶ τῶν ὄγκων τῶν ἀντιστοίχων ἐσοδείων, ἔχουν ἀντιστοίχως ὡς ἑξῆς : 76,6 ο)ο καὶ 75,5 ο)ο. Ἐξ ἐκάστης τῶν ὑπὸ σύγκρισιν ἐσοδείων παρέμειναν ὡς πλεονάσματα 5.565 τόννοι διὰ τὴν χρῆσιν 1957)58, ἢ ποσοστὸν ἐπὶ τῆς παραγωγῆς 6,5 ο)ο καὶ 901 τόννοι διὰ τὴν χρῆ-

σιν 1958)59 ἢ ποσοστὸν ἐπὶ τῆς παραγωγῆς 1,1 ο)ο.

Ἀναφορικῶς μετὰ τὴν τύχην τῶν ἐν λόγῳ πλεονασμάτων καὶ κυρίως τῶν ἐκ τῆς ἐσοδείας 1957, ταῦτα, κατὰ τὸ μεγαλύτερόν των μέρος, εὐρον διέξοδον εἰς τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1958 οἰνοποίησιν ξηρᾶς σταφίδος διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν εἰς Γαλλίαν πωληθέντων 60.000 τόννων οἴνου.

Αἱ τιμαὶ πωλήσεως τῆς σταφίδος ἐσοδείας 1958 εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγορὰν ἐκινήθησαν, γενικῶς, εἰς ἐπίπεδα ὑψηλότερα ἐκείνων τοῦ προηγούμενου σταφιδικοῦ ἔτους, καθὼς καὶ τῶν ἀντιστοίχων τιμῶν ἀσφαλείας.

Ὅτω ἡ γενικὴ μέση παραγωγικὴ τιμὴ τῆς σταφίδος ἐσοδείας 1958 διεισοφόθη εἰς 6,875 δρχ. τὸ χιλιόγραμμα (περιλαμβανόμενοι καὶ αἱ εισφοραὶ), ἢ τοῦ ὑψηλότερου κατὰ 10 ο)ο ὑψηλότερα τῆς ἀντιστοίχου γενικῆς μέσης τιμῆς ἀσφαλείας ἐκ δρχ. 6,25 τὸ χ)μον καὶ κατὰ 12,73 ο)ο ἀνωτέρω τῆς μέσης παραγωγικῆς τιμῆς (6,099 δρχ. τὸ χ)μον) τῆς σταφίδος τῆς προηγούμενης ἐσοδείας 1957. Αἱ τιμαὶ εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγορὰν, εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ἀνομιμοφονοῦ τῆς ἀγορᾶς, διεισοφόθησαν εἰς ἐπίπεδα ἀνώτερα τῶν τιμῶν ἀσφαλείας, κινήθησαν δὲ ἀνοδικῶς ἐσημείωσαν τὴν μεγίστην τιμὴν τὸν κατὰ τοὺς μῆνας Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον. Περὶ τὸ τέλος ὅμως τῆς ἐξαγωγικῆς περιόδου (Ἰούλιος—Αὐγούστος) αἱ τιμαὶ ἐσημείωσαν κάμψιν, ἐξισωθεῖσαι, σχεδὸν μετὰ τὰς τιμὰς ἀσφαλείας.